

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Complectens Tertiam Partem Summæ Theologiæ. Cum Commentariis
Reuerendiss. D. Thomæ de Vio Caietani Cardinalis S. Sixti, Et Opvscvlis
Eivsdem In tres Tomos distinctis

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

5. Vtrum præter iudicium, quod agit etiam hoc tempore, sit expectandum
aliud iudicium vniuersale per ipsum futurum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72797](#)

Super Questionis quinquagesimanae Av-
siculum quintum.

Traclus clarus.
In corpore vna conclusio: Vltra iudicium quod in cu-
mibus est homi-
nis more sit, oportet esse finale iudicium
in nouissimo die.
Probarur sic: Iudi-
cium de aliquare mu-
tatione, aut de malo in peius.

A RTICVLVS V.
Vtrum post iudicium quod agitur in
presenti tempore restet aliud
iudicium.

AD QUINTVM sic proceditur.
Videtur quod post iudicium,
quod in presenti tempore agi-
tur, non restet aliud iudicium ge-
nerale. Post ultimam enim retri-
butionem præmiorum & pena-
rum, frustra adhibetur iudicium;
sed in hoc praæenti tempore fit re-
tributio præmiorum & penarum;
dixit enim dominus latroni in
cruce Luc. 23. Hodie mecum eris
in paradiſo, & Luc. 16. dicitur,
¶ mortuus est diues & sepultus
est in inferno. ergo frustra expe-
ctatur finale iudicium.

¶ 2 Præt. Nahum 1. dicitur secun-
dum aliam literam, Non iudica
bit Deus bis in idipsum: sed in
hoc tempore Dei iudicium exer-
cetur, & quantum ad tempora-
lia, & quantum ad spiritualia. er-
go videtur, ¶ non sit expectan-
dum aliud finale iudicium.

¶ 3 Præt. Præmium & poena re-
spondent merito & demerito:
sed meritum & demeritum non
pertinent ad corpus, nisi in qua-
tum est anima instrumentum.
ergo nec præmium seu poena
debet corpori, nisi propter
animam. non ergo requiritur
aliud iudicium in fine, ad hoc
quod homo præmetur, aut puni-
tur in corpore, præter illud,
quo nunc puniuntur aut præ-
miantur animæ.

SED CONTRA est, quod dici-
tur Ioan. 12. Sermo quem locu-
tus sum, ille iudicabit eum in no-
uissimo die. erit ergo quoddam
iudicium in nouissimo die, praeter
iudicium quod nunc agitur.

R ESPOND. Dicendum, quod iudicium de aliqua remutabili,
perfecte dari non potest ante
eius consumationem: sicut iudi-
cium de aliqua actione, qualis sit
perfecte dari non potest; antequam
sit consumata, & in se &
in suis effectibus: quia multæ
actiones videntur esse viles quæ
ex effectibus demonstrantur no-
ciæ: & similiter de homine aliquo iudicium perfecte dari non
potest, quo ad eius vita terminetur,
eo quod multipliciter potest mutari de bono in malum,
aut econuerso, vel de bono in

Ahius, ut patet. Et hoc dico ne fallaris a captiosis, obscientibus
de æterno Dei iudicio, quo singula perfectissime iudicat antequam
fiant. Christus etiam secundum quod homo ab instanti
conceptionis sua perfectissime cognovit omnes has reliquias antequam fiant, sed hæc sunt ex parte cognoscens: præ-

fens autem ratio ex
rei cognitio se tenet,
& per se notam pro-
positionem affinitas,
quod rei mutabilis
perfectum iudicium
dari non potest ante
illius consumationem.
Et si ipsi iugas, quod
diuina sapientia di-
sponit omnia suauiter,
ac per hoc, quia
suum dispositio iudi-
cij rei mutabilis
exigit ut discutatur
secundum modum
nature sive, videbis
quod sapientissime
processit Auctor ad
concludendum finali
iudicium, ex eo
quod perfectum iudi-
cium rei mutabilis
non potest suauiter
dari ante illius con-
sumationem.

¶ Et hæc dicta sint
de iudicio, quatenus
infra cognitionis seu
speculationis limites
consistit: vt autem
extensione fit practi-
cum ad puniendum
uel præmendum,
absque distinctione
aliqua, patet propo-
sitionem maiorem
esse universaliter ue-
risimam: quoniam
reddere præmiū vel
penam perfecte, præ-
supponit consumationem
operis puniendi
vel præmandi.
Et iuxta hunc sen-
tum clare patet pro-
cessus literæ ablique
objectione aliqua:
quia nec Deus prius
ponit, quam fiat
quod puniendum est
&c.

¶ Circa reliquias spe-
ctantes ad poenam,
uel premium, secun-
dum Auctoris senten-
tiā, aduerte quod
licet apud nostram iu-
dicia hec videantur
per accidens & con-
sequenter aliena ab
examinatione iudi-
cij: apud tamen di-
uīnum iudicium om-
nia astimanda esse
ex facili potest col-
ligi literis. Legimus
eum Nabuchodonosor
præmium a Deo
ob territum sibi ex-
hibitum, factis per ac-
cidens in oppugna-
tione Tyri, ut patet
Ezechiel. 28. Daud
queque punitum le-
gimus ob effectum
factis per accidens,
quia inquit Nathan
propheta, inimicos
AA fecisti

Tertia S.Thomæ.

EAD PRIMVM ergo dicendum,
¶ opinio quorundam fuit, quod
animæ sanctorum non præmian-
tur in celo, nec animæ damnatorum
puniantur in inferno, vsque
ad diem iudicij: quod quidem
apparet esse falsum ex hoc, ¶
Apostolus 2. ad Cor. 5. dicit, Au-
demus, & bonam voluntatem ha-
bemus peregrinaria corpore, &
presentes esse, ad dominum, qd est
iam non ambulare per fidem, sed
per speciem, ut patet ex his quæ
subsequuntur: hoc aut est videre

AA

fecisti blasphemare nomen domini, filius qui natus est tribus merietur. 2. Reg. 12. Vnde pater ad ea etiam quae per accidens sunt, dictum se extenderet iudicia.

¶ In responsione ad primum & tertium aduerte quod aliud est, hominem post mortem sortiri statum immutabilem secundum animam. & aliud est forniri statum non impediti anima eum per mortem peruenire ad statum immutabilem de bonitate in malitiam, aut contra: & aut est confirmata in bono, aut obstinata in malo, aut cuius ceteris, aut inferni. Et penes hoc atenditur immutabilitas status, cum qua immutabilitate stat, quod post impediti ad tempus, ne ad suam cunctatem perueniat. Et huiusmodi impedimenta peruenient ad purgatorium, quod non confitit tertium statum animarum, neque facit mutationem aliquam in statu anime, quia est immutabilis, sed impedimentum praestat confirmationem statutus illius. Et similiter est ei, quod inuenient in motibus naturalibus: leui enim ascendens sursum si impediatur in via, non propterea mutat sui motus naturam, nec cesante impedimento, accedendo novum acquirit principium motus: sed remoto prohibente, a primo non immutato principio ascensum protsequitur. Sic enim anima immutata secundum statum suum, solum purgatorio tanquam remoto prohibente, ad finem sui immobilis status, in quo est confirmata per mortem, gratia ducere peruenit.

Super Questionem quinquagesimam non Ariculum sextum.

T Itulus clarus est.

¶ In corpore duo sunt. Primo, espoderunt quodcumque una conclusione: Angeli subsunt iudicaria potestati Christi etia-

Deum per essentiam, in quo constitutum est vita eterna, ut pater Io. 17. Vnde manifestum est, animas a corporibus separatas esse in vita eterna & ideo dicendum est, quod post mortem quantum ad ea quae sunt animae, homo sortitur quemadmodum immutabilem statum & iustum quantum ad premium animae, non oportet ultrem differri iudicium: sed quia quaedam alia sunt ad hominem pertinetia, quae ratione temporis cursu aguntur, que non sunt aliena a diuino iudicio.

¶ Ad SECUNDUM dicendum, quod Deus non iudicabit bis in idipsum idest secundum idem sed secundum diuersa, non est inconveniens Deum bis iudicare.

¶ Ad TERTIUM dicendum, quod licet premium, vel pena corporis dependeat ex premio vel pena animae, tamen quia anima non est mutabilis nisi per accidens, propter corpus, statim separata a corpore, habet statum immutabilem, & accipit suum iudicium: sed corpus remanet mutabiliter subiectum usque ad finem temporis & ideo oportet quod tunc recipiat suum premium, vel penam in finali iudicio.

ARTICULUS VI.
¶ Iurum iudicaria potestas Christi se extendat ad angelos.

¶ Ad SEXTUM sic proceditur. Videtur, quod potestas Christi iudicaria non se extendat ad angelos. Angelus: nam tam boni, quam mali iudicari sunt a principio mundi, quodammodo quibusdam cadentibus per peccatum, alii sunt in beatitudine confirmati: sed illi qui iudicari sunt, non indigent iterum iudicari, ergo potestas iudicaria Christi non se extendit ad angelos.

¶ 2 Prat. Non est eiusdem iudicare & iudicari, sed angeli venient cum Christo iudicantur, em illud Mat. 25. Cum venerit filius hominis in maiestate sua, & omnes angelos cum eo, ergo videtur quod angelii non sunt iudicantia Christo. ¶ 3 Prat. Angelii sunt superiores alijs creaturis, si ergo Christus est iudex non solum hominum, sed etiam angelorum, ratione erit iudex omnium creaturarum: quod uidetur esse falsum, cum hoc sit proprium pro-

F uidentia Dei, unde dicitur Job 34. Quem constituit aliud super terram, aut quem posuit super orbem, quem fabricatus est? non ergo Christus est iudex angelorum.

¶ SED CONTRA est, quod Apostolus dicit 1. Corint. 6. An nescitis quoniam angelos iudicabimus? sed sancti non iudicabunt nisi auctoritate Christi, ergo multo magis Christus habet iudicariam potestatem super angelos.

RESPON. Dicendum, quod angelii subsunt iudicaria potestati Christi, non solum quantum ad diuinam naturam, prout est verbum Dei, sed etiam ratione humanae naturae, quod patet ex tribus. Primo quidem, ex propinquitate naturae assumpta ad Deum quia, ut dicitur Heb. 2. nusquam angelos apprehendit, sed semper Abraham apprehendit: & ideo a Christi magis est replicata virtute uestri Dei, qd aliquis angelorum, unde & angelos illuminat, sicut Dionysius dicit 7. c. cel. hierrar. * unde de eis habet iudicare Secundo, quia per humilitatem passionis, humana natura in Christo, meruit exaltari super angelos: sicut dicit Philip. 2. Ut in nomine Iesu omne genuflectatur, caelestium, terrestrium, & infernorum & ideo Christus habet iudicariam premium, etiam super omnes angelos, & bonos & malos. In cuius signum dicit Apocal. 7. quod omnes angelii stabant in circuitu throni. Tertio, ratione eorum, que circa homines operantur, quorum Christus specialiter quodammodo est caput. vñ dicitur Heb. 1. Omnes sunt administratori spiritus, in ministerium missi, propter eos, qui haereditatem capiunt fratres. Subsunt autem iudicio Christi, uno quidem modo quantum ad dispensationem eorum, quae ipsos aguntur, quae quidem dispensatio fit etiam per hoitem Christum, cui angelii ministrabant, ut dicitur Matth. 4. & a quo demones petebant, ut in porcos mitterentur, ut dicitur Matth. 8. Secundo, quantum ad alia accidentalia premium bonorum angelorum, quae sunt gaudia, quae habent de salute hominum, em illud Luc. 15. Gaudium erit angelis Dei super uno peccatore penitentiam agentem, & etiam quantum ad penas accidentales dämonum, quibus torqueuntur vel hic, vel recludentur in inferno. Et hoc est opinio ad hominem

inquantum est homo. Et probatur tripliciter. Secundo declaratur, quo ad quid angelii subsunt sic Christo. Et sic distinguitur trimembria, scilicet de ministerio, vel premio aut pena accidentalis, vel premio, aut penam eventualis. Et omnia clara sunt in litera.

¶ In responsione ad tertium, aduerte quod cum dicitur inferiora regi, per superiora, non intelligitur de inferiori & superiori quocumque modo, nec de inferiori & superiori quo ad beatitudinem: alioquin sequeretur quod mulier angelis regenerant per multos sanctos homines, quos eleucos credimus supra multos angelos, & consequenter multi sancti homines concurrent ad administrationem mundi humani: qui minimis videatur credita angelis. Consequens autem hoc creditum esse falsum, quoniam sancti homines, quantumcunque beatores sunt angelis, non tamen presumunt regimini universalis spiritualis, aut corporalis creaturæ: sed hoc officium referendum est angelis, quibus congruit ex natura. Unde intelligendum est inferiora regi per secundum quod, sed simpliciter & absolute, & propterea quia Christus homo est simpliciter & absolute superior angelis: quia est caput totius ecclesie triumphantis, animæ autem beatorum hominum supra multos angelos, sunt angelis superiores solum secundum quid licet secundum beatitudinem, ideo ex dicta maxima Augustinus & Dioptimus concludunt, quod Christus est super administrationem totius creaturae, & cum hoc animæ beatorum hominum non presumunt universaliter regimini creaturæ.

¶ Et haec sufficiunt de principalibus parte huius libri, quae de mysterio incarnationis Verbi tractavit.